

Arrest

nr. 178 429 van 25 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. BRAEM loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Kormarey, de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de minderheidsgroep ‘Tumaal’ te behoren.

U had in Kormarey een theehuisje. U werd door twee mannen van Al Shabaab opgepakt omdat ze u hadden zien praten met een man die door hen verdacht werd. U werd ervan beschuldigd een spion te zijn en opgesloten in een huis. Daar zat u tien dagen gevangen. Na tien dagen kwam één van de mannen u een macawiis (pyjama) brengen. Hij zei dat u de volgende dag gedood zou worden, en dat u

zich moest zuiveren. Precies op dat moment werd het gebed Maghrib afgeroepen. De man haastte zich naar buiten en liet de deur openstaan. Daardoor kon u ontsnappen.

U vluchtte naar het huis van uw oom. Van daaruit werd u naar Baardheere gebracht, waar u een auto naar de grens nam.

U verliet Somalië op 15 juli 2015. Op 17 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 18 augustus 2015 asiel aanvraagde.

U legde geen documenten voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS 10 februari 2016, p.2). U gaf op dat moment nadrukkelijk aan deze opmerkingen goed begrepen te hebben. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw afkomst uit Kormarey (Gedo). Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

De vaststelling dat uw herkomst uit Kormarey (Gedo) niet aannemelijk is, is gebaseerd op de volgende elementen: ten eerste hebt u geen kennis over hoe uw eigen dorp bestuurd was en kan u geen enkel beeld geven van de aanwezigheid van de groepering Al Shabaab in uw dorp. Ten tweede geeft u geen duidelijk beeld van uw eigen leefsituatie, gezien het niet aannemelijk is dat u tot de clan Cali Xijijle of de minderheidsgroep Tumaal zou behoren.

Uw kennis over het bestuur van uw dorp en de heerschappij van de groepering Al Shabaab in uw regio is in ernstige mate ontoereikend. Al Shabaab bestuurde de regio rond Baardheere van 2008 tot 2015 (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van een dorp in oorlogsgebied mag op zijn minst van u verwacht worden dat u enige notie heeft van de manier waarop uw dorp bestuurd wordt, te meer gezien u beweert onafgebroken op deze plaats verbleven te hebben (zie

gehoorverslag CGVS, p.5). Uw verklaringen over de autoriteit in uw dorp zijn echter incoherent en onaannemelijk.

Eerst zegt u dat er geen leider is in uw dorp (CGVS, p.15). Vervolgens verklaart u dat u 'hoorde' dat uw dorp onder de autoriteit van Al Shabaab in Baardheere viel (CGVS, p.16). Gevraagd hoe uw eigen dorp dan precies bestuurd werd, wijst u naar de twee Al Shabaab-leden die u oppakten, en zegt dat zij de twee leiders waren (CGVS, p.16). U verklaart dat u dit pas te weten kwam nadat ze u gevangen genomen hadden, dat u door uw eigen problemen begon te denken dat zij degenen waren die het dorp bestuurden.

Het is echter compleet onaannemelijk dat u uw hele leven lang in een dorp doorbrengt, waarvan zeven jaar onder Al Shabaab, zonder enig besef te hebben van wie uw dorp bestuurt. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u ' bezig was in de theeshop, en niemand je vertelt over Al Shabaab' en dat 'de enige manier waarop je iets kan weten is wanneer je een probleem hebt. Wanneer je bezig bent met je eigen leven geeft niemand om je, en geef je niet om de anderen' (CGVS, p.16). Wanneer er wordt doorgevraagd of wat u overkwam wel vaker gebeurde in het dorp, verklaart u dat u 'er niets van hoorde', dat u bezig was met uw theehuisje (CGVS, p.18). Wanneer er wordt gewezen op het feit dat een theehuisje in de Somalische cultuur de uitgelezen plek is om over politiek te praten, verklaart u dat uw klanten wel met elkaar praatten, maar dat u daar niets van hoorde (CGVS, p.18). Wanneer er op wordt gewezen dat het ongeloofwaardig is dat u nooit met uw klanten praatte, volhardt u: 'waarom zou ik met hen moeten praten. Het enige waar ik over praatte was thee bestellen en hoeveel geld het was, dat was alles' (CGVS, p.18). Deze verklaring is onlogisch. U lijkt te alluderen op het sociale isolement waarin u verkeerde als gevolg van uw afkomst uit de minderheidsgroep Tumaal. Het Commissariaat-generaal beschouwt die afkomst echter als onaannemelijk. Bovendien kunnen uw beweringen absoluut geen verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis over het lokale gezag in een dorp waar u heel uw leven verbleef.

Het is daarenboven absoluut niet aannemelijk dat u zeven jaar in Al Shabaabgebied zou hebben gewoond, zonder van hun bestuur veel gemerkt te hebben voor u zelf problemen kreeg. Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, legt Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving op (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze gebieden is het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang voor het zelfbehoud. Bovendien is de groepering in de gebieden die ze beheerst heel nadrukkelijk in het openbare leven aanwezig. Zo houdt de beweging met behulp van op auto's gemonteerde luidsprekers preken in de dorpen en steden om jongeren te rekruteren (zie informatie in het administratieve dossier). In mei 2014 hield Al Shabaab bijvoorbeeld in Baardheere een publiek event waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid (zie informatie in het administratieve dossier). Straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen worden in het publiek uitgevoerd (zie informatie in het administratieve dossier). In Baardheere werden er in januari 2015 bijvoorbeeld vermeende spionnen geëxecuteerd voor een groot publiek (zie informatie in het administratieve dossier). De streek rond Baardheere was tot 2015 één van de sterkste machtsbasissen van Al Shabaab (zie informatie in het administratieve dossier). Het enige wat u over het bestuur van Al Shabaab kan zeggen is dat het verboden was om naar muziek te luisteren, en dat de lokale school gesloten werd (CGVS, p.16-17). Aangezien u niet weet wie er in uw dorp de baas is, is het compleet onduidelijk hoe die regels werden opgelegd. Het is dus absoluut onaannemelijk dat u zeven jaar in een door Al Shabaab bestuurd dorp zou kunnen wonen zonder enige weet te hebben van de regels die u in het dagdagelijkse leven in acht moet nemen. Gezien het feit dat voor inwoners van door Al Shabaab bestuurd gebied de kennis van de leefregels van essentieel belang is voor overleven en zelfbehoud, zijn deze verklaringen niet aanvaardbaar. Het is compleet onaannemelijk dat u in Baardheere gewoond zou hebben, een stad die u naar eigen zeggen nooit verlaten hebt, zonder ooit persoonlijk de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab te merken.

Rekening houdend met uw profiel als theeverkoper die gedurende heel zijn leven het dorp nooit verlaten heeft, ondermijnt uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid en het bestuur van Al Shabaab in Kormarey de geloofwaardigheid van uw herkomst op ernstige wijze.

Aan uw lidmaatschap van de clan Cali Xijiile of de minderheidsgroep Tumaal kan eveneens geen geloof worden gehecht.

Eerst en vooral wordt de geloofwaardigheid van uw etnische achtergrond als Tumaal ernstig ondergraven door tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen.

Tijdens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) hebt u verklaard dat u tot de clan 'Tumaal' behoorde (Vragenlijst Dienst Vreemdelingenzaken, 4 november 2015, p.4). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal stelt u daarentegen dat u tot de clan 'Cali Xijijle' behoort (CGVS, p. 8).

Wanneer er wordt gevraagd waarom u een andere verklaring aflegt, vertelt u dat 'Tumaal' een verzamelnaam is die mensen gebruiken om u op een negatieve manier aan te spreken. Wanneer u gevraagd wordt waarom u bij DVZ niet meteen gezegd hebt dat uw clan 'Cali Xijijle' was, beweert u dat dat u niet gevraagd werd (CGVS, p.8). U verklaart verder: "Mensen zeggen dat we Tumaal zijn, niemand noemt ons Cali Xijijle. Dat is de enige naam die mensen ons noemen, dat we Tumaal zijn." (CGVS, p.9). Gezien u zelf beweert dat Tumaal een 'verachte naam' is, is het bijzonder merkwaardig dat u op die manier naar zichzelf verwijst bij de DVZ. Het is allerminst aannemelijk dat iemand die van afkomst Cali Xijijle is naar zijn eigen groep zou verwijzen met een pejoratief woord als Tumaal.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw clan tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal evenmin coherent. Zoals gezegd beweert u tijdens het gehoor dat uw clan 'Cali Xijijle' is, en dat Tumaal een 'verachte naam' is. Desondanks antwoordt u, wanneer er gevraagd wordt naar de clan van uw moeder, dat zij 'ook Tumaal' is. (CGVS, p.14).

Naast deze tegenstrijdigheden is uw kennis over de clan Cali Xijijle bijzonder beperkt. Tijdens het begin van het gehoor verklaarde u dat u tot een minderheidsgroep behoorde (CGVS, p.4). Wanneer u twee keer wordt gevraagd om daar meer over te vertellen, antwoordt u enkel "we worden gemarginaliseerd en veracht. Dus we zijn verschillend van de andere mensen" en "niets buiten de verwonding die ik hier had en de discriminatie" (CGVS, p.8). Gevraagd naar uw clanlijn antwoordt u "Mijn vader vertelde ons enkel dat we Cali Xijijle zijn, en dan werden we verteld over onze vader, grootvader en voorvaders" (CGVS, p.8). De Cali Xijijle stammen echter af van de Majerteen clan, die tot de Darod familie behoort (zie informatie in het administratieve dossier). Binnen de Majerteen worden zij wel als een minderwaardige groep beschouwd, maar zelf wijzen de Cali Xijijle nadrukkelijk op hun afkomst als Darod-Majeerteen (zie informatie in het administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u 'enkel' over Cali Xijijle verteld zou zijn, en dat u zelf niks zegt over de Majeerteen afkomst van die clan. Er moet eveneens vermeld worden dat de Majeerteen en de Cali Xijijle voornamelijk in de Bari-, Mudug- en Nugaalregios wonen, die zich in Puntland bevinden (zie informatie in het administratieve dossier).

Bovendien kan u bijna niets concreet vertellen over de discriminatie die u als lid van deze groep zou hebben ondervonden. U verklaart "De gemeenschap scheldt je uit: je bent een minderheid en arm. Toen ik jong was, werd ik door een andere jongen verwond, hij raakte me met een batterij op mijn neus." (CGVS, p.4). Daarnaast zegt u: "We worden gemarginaliseerd en veracht. Dus we zijn verschillend van de lokale mensen" (CGVS, p.8). Wanneer er dieper wordt doorgevraagd naar die discriminatie, verklaart u: "Mensen noemen je 'de zoon van Tumaal'. 'Tumaal loopt hier voorbij'. Ze vernederen je, ze houden je neer" (CGVS, p.20).

Wanneer er wordt gevraagd welke dingen er precies met u gebeurden omwille van uw clan, verklaart u: "Dat zijn de dingen die ik hoorde. Ze hebben een grote impact, ze vernederen je, ze houden je neer" (CGVS, p.20). Uw verklaringen over de discriminatie blijven doorheen het gehoor vaag en algemeen, en op geen enkele wijze doorleefd. U roept deze discriminatie nochtans in als vervolgingsgrond (CGVS, p.3). Op geen enkel moment maakt u de discriminatiefeiten zelf of de ernst ervan aannemelijk.

Gezien de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, en de leemten in uw verklaringen over uw clan, is het niet aannemelijk dat u tot de minderheidsgroep Tumaal of de clan Cali Xijijle zou behoren. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de discriminatiefeiten die u oproept. Er kan eveneens geen geloof gehecht worden aan uw profiel en uw verklaringen dat u nooit buiten de grenzen van uw dorp bent geweest, zelfs niet naar de akkers vlak buiten het dorp, uit schrik dat u zou worden mishandeld omwille van uw afkomst (CGVS, p.11). Aangezien u uw afkomst aanwendt als excuus om niets te weten over de omgeving en de politieke en sociale situatie, zijn ook deze verklaringen niet aannemelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kormarey gelegen in de provincie Gedo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Kormarey kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in

vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 10 februari 2016 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending artikel 3 EVRM

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming.

De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit. De verwerende partij meent vooreerst dat de verzoekende partij niet afdoende kan vertellen over het leven onder het bewind van Al Shabaab.

II.1.3. Nochtans heeft de verzoekende partij wel degelijk concrete, doorleefde ervaringen over het Al Shabaab-bewind meegedeeld. De verwerende partij gaat hier ogenschijnlijk aan voorbij in de bestreden beslissing. Cf. interview, p. 16-17: (...).

Verzoekende partij gaf ook duidelijk aan dat zij in haar dorp, de invloed van de machthebbers in Bardere moesten ondergaan, zij het in mindere mate, aangezien Al Shabaab voornamelijk in de steden geïnteresseerd was.

Het is trouwens opmerkelijk dat de verwerende partij hier schijnbaar zeer veel belang aan lijkt te hechten, doch hier eigenlijk niet zoveel vragen over gesteld heeft.

II.1.3. Daarnaast focust de bestreden beslissing nogal éézijdig in op de clankennis van de verzoekende partij, terwijl dit eigenlijk niet altijd pertinent is. Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het BCHV in een advies dat het doorvragen in verband met clans niet pertinent is in het determineren van de herkomst van een Somali (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clan-familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed. (...). En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen." Vermeende tekortkomingen inzake de clans mag dus wel wat gerelativeerd worden en kan onmogelijk een determinerend motief uitmaken voor het weigeren van een asielaanvraag! Bovendien kan de verzoekende partij wel degelijk haar directe clanlijn geven en weet zij te vertellen dat zij als minderheid veracht wordt. Ook weet zij te vertellen over de andere minderheidsclans in haar omgeving, evenals de meerderheidsclan.

II.1.4. Bovendien weet verzoekende partij wel degelijk op een doorleefde manier haar omgeving te omschrijven. Het valt dus moeilijk te begrijpen dat de verwerende partij hier in haar beslissing geen enkel belang aan schijnt te hechten (zij motiveert in elk geval niet waarom zij hier geen rekening mee houdt). Cf. interview p. 5-6: (...). Zie ook interview, p. 7: (...).

Er kan alvast niet ontkend worden dat de verzoekende partij wel degelijk een doorleefde indruk maakt. Dit is wellicht ook de reden waarom er in casu geen opmerkingen hierover worden gemaakt door de verwerende partij.

II.1.5. Bovendien wordt met geen woord gerept over het asielrelaas van de verzoekende partij. Nochtans vormt het onderzoek naar het vluchtrelaas de hoofdopdracht van de verwerende partij. Subsidiäre bescherming is immers maar "subsidiair".

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt dat de verwerende partij zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals de artikelen 48/3 en 48/4 Vreemdelingenwet. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

2.1.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kormarey gelegen in de provincie Gedo.

Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) zijn kennis over het bestuur van zijn dorp en de heerschappij van de groepering Al Shabaab in zijn regio in ernstige mate ontoereikend is en dat (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn lidmaatschap van de clan Cali Xijijle of de minderheidsgroep Tumaal.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te

slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In casu dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat de verzoekende partij middels haar verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kormarey gelegen in de provincie Gedo en dat zij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op haar nationaliteit, haar reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op haar eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.1.3. Indien evenmin wordt verwacht noch vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur en ook de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten, hetgeen tevens in de door verzoekster aangebrachte informatie (advies UNHCR) door Prof. Abbink wordt gesteld ("Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend"). In deze context is het dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat een Somali die bijna drieëntwintig jaar in Kormarey, Somalië gewoond heeft de clanstructuren in zijn onmiddellijke omgeving en contacten niet gedegen kan toelichten, zelfs indien deze enkel om veiligheidsredenen gekend zijn. De door de commissaris-generaal correct weergegeven bijzonder frappante onwetendheden en foutieve antwoorden raken dan ook de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven zodat verzoeker niet geloofwaardig maakt van Kormarey afkomstig te zijn. Verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij onterecht vaststelde dat aan verzoekers lidmaatschap van de clan Cali Xijijle of de minderheidsgroep Tumaal geen geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker verwijst naar een advies van Prof. Abbink aan het UNHCR wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven aangaande de vaststelling dat zijn herkomst uit Kormarey (Gedo) niet aannemelijk is en dat aan het lidmaatschap van de clan Cali Xijijle of de minderheidsgroep Tumaal geen geloof kan worden gehecht, niet eens aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

2.1.4. Verzoeker slaagt er niet in om met zijn citaat uit het verhoorblad het motief aangaande de vaststelling dat verzoekers kennis over het bestuur van zijn dorp en de heerschappij van de groepering Al Shabaab in zijn regio in ernstige mate ontoereikend is, te ontkrachten: *"Uw kennis over het bestuur van uw dorp en de heerschappij van de groepering Al Shabaab in uw regio is in ernstige mate ontoereikend. Al Shabaab bestuurd de regio rond Baardheere van 2008 tot 2015 (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van een dorp in oorlogsgebied mag op zijn minst van u verwacht worden dat u enige notie heeft van de manier waarop uw dorp bestuurd wordt, te meer gezien u beweert onafgebroken op deze plaats verbleven te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uw verklaringen over de autoriteit in uw dorp zijn echter incoherent en onaannemelijk. Eerst zegt u dat er geen leider is in uw dorp (CGVS, p.15). Vervolgens verklaart u dat u 'hoorde' dat uw dorp onder de autoriteit van Al Shabaab in Baardheere viel (CGVS, p.16). Gevraagd hoe uw eigen dorp dan precies bestuurd werd, wijst u naar de twee Al Shabaab-leden die u oppakten, en zegt dat zij de twee leiders waren (CGVS, p.16). U verklaart dat u dit pas te weten kwam nadat ze u gevangen genomen hadden, dat u door uw eigen problemen begon te denken dat zij degenen waren die het dorp bestuurden. Het is echter*

compleet onaannemelijk dat u uw hele leven lang in een dorp doorbrengt, waarvan zeven jaar onder Al Shabaab, zonder enig besef te hebben van wie uw dorp bestuurt. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u ' bezig was in de theeshop, en niemand je vertelt over Al Shabaab' en dat 'de enige manier waarop je iets kan weten is wanneer je een probleem hebt. Wanneer je bezig bent met je eigen leven geeft niemand om je, en geef je niet om de anderen' (CGVS, p.16). Wanneer er wordt doorgevraagd of wat u overkwam wel vaker gebeurde in het dorp, verklaart u dat u 'er niets van hoorde', dat u bezig was met uw theehuisje (CGVS, p.18). Wanneer er wordt gewezen op het feit dat een theehuisje in de Somalische cultuur de uitgelezen plek is om over politiek te praten, verklaart u dat uw klanten wel met elkaar praatten, maar dat u daar niets van hoorde (CGVS, p.18). Wanneer er op wordt gewezen dat het ongeloofwaardig is dat u nooit met uw klanten praatte, volhardt u: 'waarom zou ik met hen moeten praten. Het enige waar ik over praatte was thee bestellen en hoeveel geld het was, dat was alles' (CGVS, p.18). Deze verklaring is onlogisch. U lijkt te alluderen op het sociale isolement waarin u verkeerde als gevolg van uw afkomst uit de minderheidsgroep Tumaal. Het Commissariaat-generaal beschouwt die afkomst echter als onaannemelijk. Bovendien kunnen uw beweringen absoluut geen verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis over het lokale gezag in een dorp waar u heel uw leven verbleef. Het is daarenboven absoluut niet aannemelijk dat u zeven jaar in Al Shabaabgebied zou hebben gewoond, zonder van hun bestuur veel gemerkt te hebben voor u zelf problemen kreeg. Volgens de landeninformatie waarover het CGVS beschikt, legt Al Shabaab de inwoners van de regio's die ze controleren een bijzonder strenge interpretatie van de Shariawetgeving op (zie informatie in het administratieve dossier). Als inwoner van deze gebieden is het naleven van de regels die Al Shabaab oplegt van essentieel belang voor het zelfbehoud. Bovendien is de groepering in de gebieden die ze beheerst heel nadrukkelijk in het openbare leven aanwezig. Zo houdt de beweging met behulp van op auto's gemonteerde luidsprekers preken in de dorpen en steden om jongeren te rekruteren (zie informatie in het administratieve dossier). In mei 2014 hield Al Shabaab bijvoorbeeld in Baardheere een publiek event waarop de buit van een raid in Kenia werd tentoongespreid (zie informatie in het administratieve dossier). Straffen zoals amputaties, stenigingen, onthoofdingen en zweepslagen worden in het publiek uitgevoerd (zie informatie in het administratieve dossier). In Baardheere werden er in januari 2015 bijvoorbeeld vermeende spionnen geëxecuteerd voor een groot publiek (zie informatie in het administratieve dossier). De streek rond Baardheere was tot 2015 één van de sterkste machtsbasissen van Al Shabaab (zie informatie in het administratieve dossier). Het enige wat u over het bestuur van Al Shabaab kan zeggen is dat het verboden was om naar muziek te luisteren, en dat de lokale school gesloten werd (CGVS, p.16-17). Aangezien u niet weet wie er in uw dorp de baas is, is het compleet onduidelijk hoe die regels werden opgelegd. Het is dus absoluut onaannemelijk dat u zeven jaar in een door Al Shabaab bestuurd dorp zou kunnen wonen zonder enige weet te hebben van de regels die u in het dagdagelijkse leven in acht moet nemen. Gezien het feit dat voor inwoners van door Al Shabaab bestuurd gebied de kennis van de leefregels van essentieel belang is voor overleven en zelfbehoud, zijn deze verklaringen niet aanvaardbaar. Het is compleet onaannemelijk dat u in Baardheere gewoond zou hebben, een stad die u naar eigen zeggen nooit verlaten hebt, zonder ooit persoonlijk de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab te merken. Rekening houdend met uw profiel als theeverkoper die gedurende heel zijn leven het dorp nooit verlaten heeft, ondermijnt uw gebrekkige kennis over de aanwezigheid en het bestuur van Al Shabaab in Kormarey de geloofwaardigheid van uw herkomst op ernstige wijze."

Verzoeker slaagt er niet in om met zijn citaat uit het verhoorblad het motief aangaande de vaststelling dat hij zijn herkomst uit Kormarey (Gedo) niet aannemelijk heeft gemaakt, te ontcrachten: "De vaststelling dat uw herkomst uit Kormarey (Gedo) niet aannemelijk is, is gebaseerd op de volgende elementen: ten eerste hebt u geen kennis over hoe uw eigen dorp bestuurd was en kan u geen enkel beeld geven van de aanwezigheid van de groepering Al Shabaab in uw dorp. Ten tweede geeft u geen duidelijk beeld van uw eigen leefsituatie, gezien het niet aannemelijk is dat u tot de clan Cali Xijijle of de minderheidsgroep Tumaal zou behoren."

Het motief aangaande de discriminatie laat verzoeker ongemoeid.

2.1.5. De door verzoeker bijgebrachte kopies van zijn geboorteakte en identiteitskaart van zijn zuster zijn niet van dien aard om de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin om te buigen. Aan de voorgelegde documenten kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu allerm minst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

De Raad verwijst in dit verband naar de aanvullende nota en COI Focus: Somalië betrouwbaarheid van (identiteits)documenten van 9 september 2015. Uit deze informatie blijkt dat Somalische documenten slechts een beperkte bewijswaarde hebben. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische (identiteits)documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief.

2.1.6. Het geheel van voorgaande vaststellingen betreft gegevens en gebeurtenissen uit de persoonlijke leefwereld en directe leefomgeving van de verzoekende partij zodat in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij hiervan kennis zou hebben, quon non. De Raad beklemtoont dat niet verwacht wordt dat de verzoekende partij over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt. Er kan wel redelijkerwijze verwacht worden dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet toelicht. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Uit de gehoorverslagen blijkt dat haar kennis over haar directe leefomgeving ernstig ontoereikend is.

Voorgaande motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat de verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt heeft daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kormarey (Gedo), blijven onverminderd staande en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar de verzoekende partij nog laakt dat het Commissariaat-generaal absoluut niet motiveert omtrent haar asielrelaas, dient te worden herhaald dat de verzoekende partij, gelet op het geheel van wat voorafgaat, niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Kormarey (Gedo), Somalië. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de door haar voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en kan in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin worden aangenomen.

2.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. De verzoekende partij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Gelet op het feit dat de verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Verzoeker laat het motief betreffende de subsidiaire beschermingsstatus ongemoeid: *“Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.”*

Gelet op het voormelde toont de verzoekende partij niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

2.4. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig november tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC